

DÉLKELET-ÁZSIA BOSSZÚJA

1.
mikor először éreztem hogy idegen vagyok
egy bérszoba párnái kebelezték be
kettő közé szorult be fejem
nem láttam semmit abból
ami az ágy mellett a tükörben történt
pedig fontos lehetett a körülményeket tekintve
irigyen gondoltam a férfirra aki látott mindent
szerettem volna ha velem is megtörténik amit sokan mesélnek
és ott volt a tükör erre a célra
a látványnak fel kellett volna idéznie az elfelejtett szerepeket

2.
az indonéz kultúrának nem része a következetesség:
a teknős hátára veszi a majmot átviszi a folyón
mikor szárazföldet érnek a majom nyárson kisüti a teknős húsát
szatét csinál belőle a nemzeti konyha puritán de jellegzetes ételét

valaki engem is átvitt az óceánon
elég volt egyszer kérnem
részegen ülök a parton felismerem a nyomort
aminek nekivetem a hátam és előre nézek
az olajos óceánra a meleg vízre
ebből a pozícióból gondolkodom saját pozíciómon
ahogy beszorult fejemmel is gondolkodtam

a fej szent és meg nem érinthető de
khimárt viselő asszonyok között az enyém meztelen
csodálják és lenyúznák róla a fehér bőrt
hatalmas testem dobálja az óceán
akár egy coca colás palackot
persze hogy utálnak
nem kéne itt lennem

HOZZÁD HAZA

mindig van egy lakás barnuló falakkal
mindegy kié
érkezés után úgyis biztat
reméli az éjszaka
biztonságban megtart
annak színeitől nem különbözve
vemhes árnyakként tapadunk a falhoz

vagy túl sokáig maradok
vagy nem eleget
nehéz kihalászni a városból
amit az éjszaka maga után meghagyott
vastag a bérházak bőre
virrad éppen egy vasárnap
mikor kilépek a vaskapun
útközben azt játszom hogy szeret nem szeret
szeretsz vagy szeretlek-e
mástól jövök mikor hozzád hazamegyek

szeretnék kiérni a fényre
mozgólépcsőn ki a metróból
vagy legalább kifelé tartani oda
ahol arcon vág a nap
azt kell áttörni még azt a kirakatot
amelyben magunkat kiárusítjuk
félünk a rossz döntésektől ezért
nem döntünk egyáltalán